KONINKRIJK BELGIE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST SOCIALE ZEKERHEID

Voorontwerp van wet houdende diverse dringende bepalingen inzake de uitkerings- en moederschapsverzekering

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Op de voordracht van de Minister van Sociale Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De Minister van Sociale Zaken is ermee belast in Onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1.

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen ingevolge het in overeenstemming brengen van de bepalingen over de jaarlijkse vakantie met de richtlijn 2003/88/EG van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd

Art. 2.

In artikel 101, § 2, eerste lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 juli 2015, wordt de eerste zin aangevuld met de woorden

ROYAUME DE BELGIQUE

SERVICE PUBLIC FEDERAL SECURITE SOCIALE

Avant-projet de loi portant des dispositions diverses urgentes en matière d'assurance indemnités et maternité

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Sur la proposition du Ministre des Affaires sociales,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le Ministre des Affaires sociales est chargé de présenter, en Notre nom, à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit :

Chapitre 1er. Disposition introductive

Article 1er.

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Chapitre 2. Modifications consécutives à la mise en conformité des dispositions relatives aux vacances annuelles avec la directive 2003/88/CE du 4 novembre 2003 concernant certains aspects de l'aménagement du temps de travail

Art. 2.

Dans l'article 101, § 2, alinéa 1er, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, modifié en dernier lieu par la loi du 20 juillet 2015, la première phrase est complétée par les mots «, y compris les jours de

", met inbegrip van de dagen wettelijke vakantie, de dagen vakantie krachtens algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst en de dagen bijkomende vakantie opgenomen in het kader van deze niet toegelaten arbeid".

Art. 3.

In artikel 103, § 1, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 februari 2022, wordt de bepaling onder 2° opgeheven.

Art. 4.

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 2024 en is voor de eerste keer van toepassing op het vakantiejaar 2024, vakantiedienstjaar 2023.

Hoofdstuk 3. De toekenning van een toeslag op de uitkering in geval van de onderbreking van de uitoefening van een door de adviserend arts toegelaten activiteit

Art. 5.

Het opschrift van de afdeling III van het hoofdstuk III van de titel IV van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt:

"Afdeling III. De toekenning van een toeslag op de uitkering aan bepaalde gerechtigden".

vacances légales, les jours de vacances en vertu d'une convention collective de travail rendue obligatoire et les jours de vacances complémentaires pris dans le cadre de ce travail non autorisé ».

Art. 3.

Dans l'article 103, § 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 28 février 2022, le 2° est abrogé.

Art. 4.

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er janvier 2024 et s'applique pour la première fois à l'année de vacances 2024, exercice de vacances 2023.

Chapitre 3. L'octroi d'un complément d'indemnité en cas d'interruption de l'exercice d'une activité autorisée par le médecin-conseil

Art. 5.

L'intitulé de la section III du chapitre III du titre IV de la même loi est remplacé par ce qui suit :

« Section III. L'octroi d'un complément d'indemnité à certains titulaires ».

Art. 6.

Artikel 96 van dezelfde wet, opgeheven bij de wet van 29 maart 2012, wordt hersteld als volgt:

"Art. 96. De gerechtigde bedoeld in artikel 86, § 1 die krachtens de bepalingen van artikel 100, § 2 arbeidsongeschikt is erkend, kan aanspraak maken op een toeslag op de uitkering, bedoeld in artikel 87 of artikel 93, ten laste van zijn verzekeringsinstelling voor de periode van arbeidsongeschiktheid die tijdelijk, na het verstrijken van de periode van gewaarborgd loon bedoeld in artikel 52, § 1 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, de uitvoering van de toegelaten arbeid schorst en waarin hij een op basis van het gederfde loon van de toegelaten arbeid berekende aanvulling ten laste van de werkgever geniet overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr.13bis.

Om aanspraak te kunnen maken op de toeslag op de uitkering, volstaat het, in afwijking van de artikelen 128 tot 131, dat de gerechtigde de voorwaarden bedoeld in de artikelen 128 tot 131 vervult om de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen voor dezelfde periode te kunnen genieten.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op welke wijze het bedrag van deze toeslag op de uitkering wordt vastgesteld op grond van het gederfde loon van de gerechtigde, met inbegrip van het maximumbedrag ten belope waarvan dat loon in aanmerking genomen wordt.

De bepalingen van de artikelen 104, 108, 3°, en 136, § 2, zijn niet van toepassing op de toeslag op de uitkering.

De toeslag op de uitkering wordt, zonder vermindering, toegekend in geval van de toepassing van de bepalingen van artikel 88, derde lid.

De toeslag op de uitkering die betrekking heeft op een periode vóór de maand maart 2024, wordt uiterlijk op 1 april 2024 betaald.

Art. 6.

L'article 96 de la même loi, abrogé par la loi du 29 mars 2012, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Art. 96. Le titulaire, visé à l'article 86, § 1er, qui est reconnu incapable de travailler en vertu des dispositions de l'article 100, § 2, peut prétendre à un complément d'indemnité visée à l'article 87 ou à l'article 93, à charge de son organisme assureur, pour la période d'incapacité de travail qui suspend temporairement, après l'expiration de la période de salaire garanti visée à l'article 52, § 1er, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, l'exécution du travail autorisé, et au cours de laquelle il perçoit un complément à charge de l'employeur, conformément à la convention collective de travail n°12bis ou n°13bis, calculé sur base du salaire perdu du travail autorisé.

Pour pouvoir prétendre au complément d'indemnité, il suffit, par dérogation aux articles 128 à 131, que le titulaire remplisse les conditions visées aux articles 128 à 131 pour pouvoir bénéficier des indemnités d'incapacité de travail pour la même période.

Le Roi détermine, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, de quelle manière le montant de ce complément d'indemnité est fixé sur base du salaire perdu du titulaire, y compris le montant maximum à concurrence duquel cette rémunération est prise en considération.

Les dispositions des articles 104, 108, 3°, et 136, § 2, ne sont pas d'application au complément d'indemnité.

Le complément d'indemnité est accordé, sans réduction, en cas d'application des dispositions de l'article 88, alinéa 3.

Le complément d'indemnité afférent à une période antérieure au mois de mars 2024 est payé au plus tard le 1er avril 2024.

De toeslag op de uitkering die betrekking heeft op een periode vanaf de maand maart 2024 wordt betaald binnen dezelfde termijn als de termijn bepaald door het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen voor de betaling van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen die betrekking hebben op dezelfde periode.".

Le complément d'indemnité afférent à une période à partir du mois de mars 2024 est payé dans le même délai que le délai fixé par le Comité de gestion du Service des indemnités pour le paiement des indemnités d'incapacité de travail afférentes à la même période. ».

Art. 7.

Art. 7.

In artikel 104bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 februari 1998 en gewijzigd bij de wet van 4 juni 2023, worden de woorden ", de toeslag op de uitkering bedoeld in artikel 96" ingevoegd tussen de woorden "de uitkeringen" en de woorden "en de inhaalpremie".

Dans l'article 104bis de la même loi, inséré par la loi du 22 février 1998 et modifié par la loi du 4 juin 2023, les mots « , au complément d'indemnité visé à l'article 96 » sont insérés entre les mots « aux indemnités » et les mots « et à la prime de rattrapage ».

Art. 8.

Art. 8.

In artikel 134, § 2 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 september 2022, worden de woorden "de in titel IV bedoelde uitkeringen" vervangen door de woorden "de uitkeringen en de toeslag op de uitkering bedoeld in titel IV".

Dans l'article 134, § 2, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 25 septembre 2022, les mots "des indemnités visées au titre IV » sont remplacés par les mots « des indemnités et du complément d'indemnité visés au titre IV ».

Art. 9.

Dit hoofdstuk treedt op 1 januari 2024 in werking en is van toepassing op de periodes van schorsing van de uitvoering van de toegelaten arbeid waarin de gerechtigde een op basis van het gederfde loon van de toegelaten arbeid berekende aanvulling ten laste van de werkgever geniet overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of 13bis die zich ten vroegste vanaf 1 januari 2024 voordoen.

Gegeven te

Van Koningswege:

De Minister van Sociale Zaken,

Frank VANDENBROUCKE

Art. 9.

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er janvier 2024 et s'applique aux périodes de suspension de l'exécution du travail autorisé au cours desquelles le titulaire perçoit un complément à charge de l'employeur conformément à la convention collective de travail n° 12bis ou n° 13bis, calculé sur base du salaire perdu du travail autorisé, qui se produisent, au plus tôt, à partir du 1er janvier 2024.

Donné à

Par le Roi:

Le Ministre des Affaires sociales,

VOORONTWERP VAN WET
houdende diverse dringende bepalingen inzake de uitkerings- en moederschapsverzekering

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Deze wet strekt ertoe diverse dringende wijzigingen aan te brengen in de bepalingen van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, wat de uitkerings- en moederschapsverzekering betreft.

Het hoofdstuk 2 heeft enkele wijzigingen tot voorwerp ingevolge het in overeenstemming brengen van de bepalingen over de jaarlijkse vakantie met de richtlijn 2003/88/EG van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd.

Artikel 103, § 1, 2° van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 bepaalt de weigering van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen gedurende de periode gedekt door het vakantiegeld. Deze bepaling is ook van toepassing in het kader van de moederschapsverzekering voor werknemers en in het kader van het stelsel van de zelfstandigen.

De reglementering over de jaarlijkse vakantie (meer bepaald het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers) is gewijzigd rekening houdend met de richtlijn 2003/88/EU van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, in het bijzonder artikel 7, dat aan de Lidstaten de verplichting oplegt om de nodige maatregelen te treffen opdat elke werknemer jaarlijks een vakantie van ten minste vier weken met behoud van loon geniet (vgl. het koninklijk besluit van 8 februari 2023 tot wijziging van de artikelen 3, 35, 46, 60, 64, 66 en 68 en de invoering van een artikel 67bis in het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers). Deze wijzigingen van de

AVANT-PROJET DE LOI
portant des dispositions diverses urgentes en matière d'assurance indemnités et maternité

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'objectif de la présente loi est d'apporter différentes modifications urgentes aux dispositions de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, en ce qui concerne l'assurance indemnités et maternité.

Le chapitre 2 a pour objet certaines modifications suite à la mise en conformité des dispositions relatives aux vacances annuelles avec la directive 2003/88/CE du 4 novembre 2003 concernant certains aspects de l'aménagement du temps de travail.

L'article 103, § 1er, 2°, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, prévoit le refus des indemnités d'incapacité de travail durant la période couverte par le pécule de vacances. Cette disposition est aussi d'application dans le cadre de l'assurance maternité des travailleurs salariés et dans le cadre du régime des travailleurs indépendants.

La réglementation relative aux vacances annuelles (plus précisément l'arrêté royal du 30 mars 1967 déterminant les modalités générales d'exécution des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés) a été modifiée compte tenu de la directive 2003/88/UE du 4 novembre 2003 concernant certains aspects de l'aménagement du temps de travail, notamment son article 7, qui impose aux Etats membres l'obligation de prendre les mesures nécessaires pour que chaque travailleur bénéficie annuellement de vacances d'au moins quatre semaines en conservant son salaire (cf. l'arrêté royal du 8 février 2023 portant modification des articles 3, 35, 46, 60, 64, 66 et 68 et insérant un article 67bis dans l'arrêté royal du 30 mars 1967 déterminant les modalités générales d'exécution des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés). Ces modifications de la réglementation sur les vacances

reglementering over de jaarlijkse vakantie zijn dus noodzakelijk opdat België zich conformeert aan de Europese regelgeving en hebben ook een impact op de uitkerings- en moederschapsverzekering.

Dit wetsontwerp geeft meer concreet ook uitvoering aan de principes van het advies van de Nationale Arbeidsraad nr. 2.268 van 21 december 2021 wat het luik over de uitkerings- en moederschapsverzekering betreft.

Het in overeenstemming brengen van de Belgische reglementering, van toepassing inzake de jaarlijkse vakantie met de Europese regelgeving en de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie beperkt de hypotheses waarin een cumulatie van vakantiegeld met uitkeringen zich voordoet. Zo wordt bepaald dat:

- de werknemer het recht heeft om de wegens o.a. een arbeidsongeschiktheid of een moederschapsrust vóór het einde van het vakantiejaar niet opgenomen dagen wettelijke vakantie op een later tijdstip op te nemen (overdracht van de dagen wettelijke vakantie). De huidige anticumulatieregel dient bijgevolg te worden opgeheven die bepaalt dat de uitkeringen worden geweigerd voor de dagen wettelijke vakantie die de gerechtigde wegens bijvoorbeeld een arbeidsongeschiktheid of een moederschapsrust niet kan opnemen vóór het einde van het vakantiejaar. Deze anticumulatieregel is gemotiveerd geweest door de redenering dat deze dagen reeds vergoed zijn via het vakantiegeld dat werd betaald door de vakantiekas (of door de RJV) aan de arbeider of door de werkgever aan de bediende. Indien er zich vanaf het vakantiejaar 2024 een mogelijkheid tot overdraagbaarheid van deze dagen voordoet, is het logisch dat het betaalde vakantiegeld zal dienen voor de 'inkomensdekking' van die overgedragen dagen (het uitbetaalde vakantiegeld moet worden beschouwd als een voorafbetaling voor vakantiedagen die later worden opgenomen).

- de werknemer het recht heeft om, als gevolg van bijvoorbeeld een ziekte aangevat tijdens de vakantieperiode, de dagen wettelijke

annuelles sont donc nécessaires pour que la Belgique se conforme à la réglementation européenne et ont aussi un impact sur l'assurance indemnités et maternité.

Ce projet de loi met également en œuvre les principes de l'avis du Conseil national du travail n° 2.268 du 21 décembre 2021 en ce qui concerne le volet sur l'assurance indemnités et maternité.

La mise en conformité de la réglementation belge applicable en matière de vacances annuelles avec la réglementation européenne et la jurisprudence de la Cour de Justice de l'Union Européenne limite les hypothèses dans lesquelles un cumul du pécule de vacances avec les indemnités se produit. Ainsi, il est prévu que :

- le travailleur a le droit de prendre ultérieurement les jours de vacances légales non pris (report des jours de vacances légales) en raison, entre autres, d'une incapacité de travail ou d'un repos de maternité avant la fin de l'année de vacances. Par conséquent, il convient de supprimer l'actuelle règle anti-cumul qui stipule que les indemnités sont refusées pour les jours de vacances légales que le titulaire ne peut prendre avant la fin de l'année de vacances en raison, par exemple, d'une incapacité de travail ou d'un congé de maternité. Cette règle anti-cumul a été motivée par le raisonnement selon lequel ces jours ont déjà été indemnisés par le pécule de vacances versé par la caisse de vacances (ou par l'ONVA) à l'ouvrier ou par l'employeur à l'employé. Si une possibilité de report de ces jours se présente à partir de l'année de vacances 2024, il est logique que le pécule de vacances payé serve de « couverture de revenu » pour ces jours reportés (le pécule des vacances payé doit être considéré comme un paiement anticipé pour les jours de vacances pris ultérieurement).

- le travailleur a le droit, suite à, par exemple, une maladie survenue pendant la période de vacances, de prendre les jours de vacances

vakantie op een later tijdstip op te nemen. Onder bepaalde voorwaarden is de werkgever het gewaarborgd loon verschuldigd voor deze dagen van arbeidsongeschiktheid die samenvallen met de dagen wettelijke vakantie.

De toepassing van deze anticumulatieregel in het kader van de uitkerings- en moederschapsverzekering vergt bovendien veel inspanningen, zowel van de verzekeringsinstellingen die ze dienen toe te passen en uit te leggen aan hun leden, als van de werkgevers (of hun mandataris), of zelfs van de uitbetalingsinstellingen van de werkloosheidsuitkeringen, die belast zijn met het doorgeven van de nodige gegevens aan de verzekeringsinstellingen, in het bijzonder aan het einde van het vakantiejaar, met betrekking tot de wettelijke vakantie, de vakantie krachtens een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst en de bijkomende vakantie.

Dit zijn de twee belangrijkste redenen die worden aangehaald om de algemene regel op te heffen die de cumulatie van uitkeringen met vakantiegeld in het kader van de uitkerings- en moederschapsverzekering verbiedt.

Er zal dus niet langer een algemene bepaling in de wet zijn die de cumulatie van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, of uitkeringen toegekend in het kader van de moederschapsverzekering, met vakantiegeld verbiedt.

De huidige verbodsregel eigen aan de uitkerings- en moederschapsverzekering wordt in feite nutteloos wanneer de toepassing van de Belgische en Europese regelgeving en jurisprudentie over de jaarlijkse vakantie het al in verschillende gevallen onmogelijk maakt om het vakantiegeld en de uitkeringen toegekend in het kader van de uitkeringsverzekering of de moederschapsverzekering te cumuleren.

De huidige verbodsregel eigen aan de uitkerings- en moederschapsverzekering is ook te omslachtig om toe te passen wanneer de Belgische en Europese regelgeving en jurisprudentie over de jaarlijkse vakantie geen overdracht van **niet-opgenomen** dagen jaarlijkse vakantie (naar het volgende vakantiejaar) bepaalt, bijvoorbeeld wanneer de

légales à une date ultérieure. Sous certaines conditions, l'employeur est tenu de verser le salaire garanti pour ces jours d'incapacité coïncidant avec les jours de vacances légales.

L'application de cette règle d'anticumul dans le cadre de l'assurance indemnités et maternité exige en outre énormément d'efforts, tant de la part des organismes assureurs chargés de l'appliquer et de l'expliquer à leurs affiliés, que de la part des employeurs (ou de leur mandataire), voire des organismes de paiement des allocations de chômage, chargés de communiquer aux organismes assureurs les données nécessaires, en particulier à la fin de l'année de vacances, relatives aux vacances légales, aux vacances en vertu d'une convention collective de travail rendue obligatoire et aux vacances complémentaires.

Ce sont les deux raisons principales invoquées pour abroger la règle générale d'interdiction de cumul des indemnités avec le pécule de vacances dans le cadre de l'assurance indemnités et de l'assurance maternité.

Il n'y aura ainsi plus, dans la loi, de disposition générale empêchant le cumul des indemnités d'incapacité de travail, ou des indemnités accordées dans le cadre de l'assurance maternité, avec le pécule de vacances.

La règle d'interdiction actuelle propre à l'assurance indemnités et maternité devient en effet inutile lorsque l'application de la réglementation et de la jurisprudence belges et européennes en matière de vacances annuelles rend déjà impossible, dans plusieurs cas, le cumul du pécule de vacances et des indemnités accordées dans le cadre de l'assurance indemnités ou de l'assurance maternité.

La règle d'interdiction actuelle propre à l'assurance indemnités et maternité est aussi trop fastidieuse à mettre en œuvre lorsque l'application de la réglementation et de la jurisprudence belges et européennes en matière de vacances annuelles ne prévoit pas le report (à l'année de vacances suivante) de jours de vacances annuelles **non pris**, par exemple

gerechtigde met de toelating van de adviserend arts een activiteit die aangepast is aan de gezondheidstoestand tot het einde van het vakantiejaar uitoefent. De huidige anticumulatieregel vormt bovendien een rem op in het bijzonder de werkhervatting aan het einde van het vakantiejaar en is dus contraproductief in het kader van de re-integratie van de arbeidsongeschikte werknemers (zeker omdat wanneer de werknemer geen aangepaste activiteit zou uitoefenen, er wel een overdracht van vakantiedagen mogelijk zou zijn). Het gaat dus om een situatie waarin het mogelijk is om het vakantiegeld met de uitkeringen toegekend in het kader van de uitkerings- en moederschapsverzekering te cumuleren.

si le titulaire exerce l'activité adaptée à son état de santé avec l'autorisation du médecin-conseil jusqu'à la fin de l'année de vacances. En outre, la règle anti-cumul actuelle constitue un frein, notamment à la reprise du travail à la fin de l'année de vacances et est donc contre-productive dans le cadre de la réinsertion des travailleurs en incapacité de travail (d'autant plus que, si le travailleur n'exerçait pas une activité adaptée, un report des vacances serait possible). Il s'agit donc d'une situation dans laquelle le cumul du pécule de vacances et des indemnités accordées dans le cadre de l'assurance indemnités et maternité est possible.

In het kader van de uitkerings- en moederschapsverzekering kan de verzekeringsinstelling bovendien, indien nodig, de uitkeringen blijven verminderen, in geval van een door de adviserend arts van de verzekeringsinstelling toegelaten activiteit of een gedeeltelijke werkverwijdering, tijdens de periode gedekt door loon, maar ook tijdens de periode van vakantie (wettelijke vakantie, vakantie op grond van een CAO en bijkomende vakantie) **opgenomen** tijdens de uitoefening van de activiteit die aangepast is aan de gezondheidstoestand.

Dans le cadre de l'assurance indemnités et maternité, l'organisme assureur peut en outre, si nécessaire, continuer à réduire les indemnités, en cas d'activité autorisée par le médecin-conseil de l'organisme assureur ou d'écartement partiel du travail durant la période couverte par une rémunération, mais aussi durant la période de vacances (légales, C.C.T. et complémentaires) **prises** durant l'exercice de l'activité adaptée à son état de santé.

In het kader van de uitkerings- en moederschapsverzekering kan de verzekeringsinstelling de uitkeringen ook blijven weigeren of terugvorderen, in geval van de uitoefening van een activiteit die niet door de adviserend arts van de verzekeringsinstelling is toegelaten, gedurende de periode gedekt door loon, maar ook tijdens de periode van vakantie (wettelijke vakantie, vakantie op grond van een CAO en bijkomende vakantie) opgenomen in het kader van de hervatting van deze activiteit (de bepalingen van artikel 101 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 worden in dit opzicht aangevuld).

Dans le cadre de l'assurance indemnités et maternité, l'organisme assureur peut également continuer à refuser ou à récupérer les indemnités, en cas d'exercice d'une activité non autorisée par le médecin-conseil de l'organisme assureur, durant la période couverte par une rémunération mais aussi durant la période de vacances (légales, CCT et complémentaires) prises dans le cadre de la reprise de cette activité (les dispositions de l'article 101 de la loi coordonnée le 14 juillet 1994 sont complétées à cet égard).

Er wordt bepaald dat deze wijzigingen van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 in werking treden op 1 januari 2024 en voor de eerste keer van toepassing zijn op het vakantiejaar 2024, vakantiedienstjaar 2023.

Il est prévu que ces modifications de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, entrent en vigueur le 1er janvier 2024 et s'appliquent pour la première fois à l'année de vacances 2024, exercice de vacances 2023.

Het hoofdstuk III voorziet in de toekenning van een toeslag op de arbeidsongeschiktheidsuitkering gedurende de periode gedekt door de aanvulling bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis na de twee weken van gewaarborgd loon bedoeld in artikel 52, § 1 van de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten wanneer de gerechtigde wegens een verergering van zijn gezondheidstoestand de activiteit moet onderbreken die hij met de toelating van de adviserend arts heeft verricht.

Le chapitre III prévoit l'octroi d'un complément d'indemnité d'incapacité de travail pendant la période couverte par le complément prévu dans la convention collective de travail n° 12bis ou n° 13bis après les deux semaines de salaire garanti visées à l'article 52, § 1er de la loi relative aux contrats de travail lorsque, en raison d'une aggravation de son état de santé, le titulaire doit interrompre l'activité qu'il exerçait avec l'autorisation du médecin-conseil.

De wet van 30 oktober 2022 houdende diverse bepalingen betreffende arbeidsongeschiktheid heeft met ingang van 28 november 2022 de neutralisatie van het gewaarborgd loon beperkt tot de eerste twintig weken van een aangepast of ander werk met toepassing van artikel 100, § 2, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in geval van arbeidsongeschiktheid wegens een ziekte, andere dan een beroepsziekte, die is opgetreden tijdens deze periode, of wegens een ongeval dat geen arbeidsongeval of een ongeval op de weg naar of van het werk is, dat is opgetreden tijdens dezelfde periode. Voorheen was deze neutralisatie van het gewaarborgd loon zonder enige tijdsbeperking van toepassing.

La loi du 30 octobre 2022 portant des dispositions diverses relatives à l'incapacité de travail a limité, à partir du 28 novembre 2022, la neutralisation du salaire garanti aux vingt premières semaines d'un travail adapté ou d'un autre travail en application de l'article 100, § 2, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, en cas d'incapacité de travail résultant d'une maladie, autre qu'une maladie professionnelle, survenue durant cette période, ou résultant d'un accident autre qu'un accident du travail ou un accident survenu sur le chemin du travail, se produisant durant cette même période. Auparavant, cette neutralisation du salaire garanti s'appliquait sans limitation de durée.

De arbeiders en sommige bedienden (meer bepaald de bedienden die zijn aangeworven voor een bepaalde tijd van minder dan drie maanden of voor een duidelijk omschreven werk waarvan de uitvoering normaal een tewerkstelling van minder dan drie maanden vergt), kunnen na de periode van gewaarborgd loon van 14 kalenderdagen bepaald in artikel 52, § 1 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten nog gedurende 16 kalenderdagen aanspraak maken op een aanvulling bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis die de werkgever bovenop de arbeidsongeschiktheidsuitkering betaalt. Net zoals het gewaarborgd loon dat is berekend op het loon van de activiteit die de arbeidsongeschikt erkende werknemer met de toelating van de adviserend arts heeft uitgeoefend, vormt deze aanvulling een beroepsinkomen dat rechtstreeks voortvloeit uit die toegelaten activiteit zodat de cumulatieregeling omschreven in artikel 230, § 1 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet

Après la période de salaire garanti de 14 jours civils prévue à l'article 52, § 1er, de la loi du 3 juillet 1978 sur les contrats de travail, les ouvriers et certains employés (plus précisément les employé engagés pour une durée déterminée de moins de trois mois ou pour un travail nettement défini dont l'exécution requiert normalement une occupation de moins de trois mois), peuvent encore prétendre, pendant 16 jours civils, à un complément prévu par la convention collective de travail n° 12bis ou n° 13bis payé par l'employeur en plus de l'indemnité d'incapacité de travail. Comme le salaire garanti calculé sur le salaire de l'activité exercée par le travailleur reconnu en incapacité de travail avec l'autorisation du médecin-conseil, ce complément constitue un revenu professionnel découlant directement de cette activité autorisée de sorte que le régime de cumul défini à l'article 230, § 1er, de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, reste d'application (tenir compte de

betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 nog steeds van toepassing is (rekening houden met de tewerkstellingsbreuk van de toegelaten activiteit om de uitkering in voorkomend geval te verminderen). Dit heeft tot gevolg dat de uitkering van de betrokken werknemer met hetzelfde bedrag wordt verminderd als tijdens de periode waarin hij het gewaarborgd loon heeft genoten, terwijl het bedrag van de tussenkomst van de werkgever lager is. Dit betekent dus een financieel verlies voor deze werknemer in vergelijking met de voorgaande periode van tewerkstelling, evenals in vergelijking met de periode van gewaarborgd loon.

Op 18 juli 2023 heeft de Nationale Arbeidsraad het advies nr. 2375 over deze problematiek geformuleerd dat de toekenning van een toeslag op de uitkering ten laste van de uitkeringsverzekering bepaalt om dit financiële verlies te compenseren.

De Nationale Arbeidsraad heeft namelijk in hoofdorde gevraagd dat de betrokken werknemer vanaf de 15de dag arbeidsongeschiktheid tijdens een toegelaten activiteit tot en met de 30ste dag van die arbeidsongeschiktheid het volgende zou moeten ontvangen:

- voor de "oorspronkelijke" uren arbeidsongeschiktheid, d.w.z. de uren die reeds vergoed worden in het kader van de toegelaten werkhervatting: de arbeidsongeschiktheidsuitkering, evenwel rekening houdend met de toepassing van de voormelde cumulatieregel;

- voor de nieuwe uren arbeidsongeschiktheid ten gevolge van de onderbreking van de toegelaten activiteit:

    - een tijdelijke toeslag bestaande uit een uitkering gelijk aan 60 % van het werkelijke gederfde dagloon (d.w.z. het loon uit de hervatting van het aangepast werk) naar rato van het percentage van de toegelaten werkhervatting. De toeslag zal niet verhoogd worden tot de minimumbedragen. Om te bepalen of de loongrens van toepassing is op deze toeslag, moet het loon uit de hervatting

la fraction d'occupation de l'activité autorisée pour réduire, le cas échéant, l'indemnité). Par conséquent, l'indemnité du travailleur concerné est réduite du même montant que pendant la période où il bénéficiait du salaire garanti, tandis que le montant de l'intervention de l'employeur est inférieur. Il s'agit donc d'une perte financière pour ce travailleur par rapport à la période précédente d'emploi, ainsi que par rapport à la période de salaire garanti.

Le 18 juillet 2023, le Conseil national du travail a formulé à cet égard l'avis n° 2375 prévoyant l'octroi d'un complément d'indemnité à charge de l'assurance indemnités pour compenser cette perte financière.

En effet, le Conseil national du travail a demandé, à titre principal, qu'à partir du 15ème jour d'incapacité de travail au cours d'un travail autorisé jusqu'au 30ème jour de cette incapacité de travail, le travailleur concerné doive percevoir :

- pour les heures d'incapacité de travail « initiales », c'est-à-dire celles déjà indemnisées dans le cadre de la reprise du travail autorisé : l'indemnité d'incapacité de travail, tenant compte cependant de l'application de la règle de cumul susvisée ;

- pour les nouvelles heures d'incapacité de travail, qui résultent de l'interruption du travail autorisé :

    - un complément temporaire consistant en une indemnité d'incapacité de travail égale à 60% du salaire journalier réel perdu (à savoir celui de la reprise du travail adapté) au pro rata du pourcentage de la reprise du travail autorisé. Le complément ne sera pas augmenté jusqu'aux montants minimaux. Pour évaluer si le plafond salarial est applicable pour ce complément, le salaire de la

van het aangepaste werk in aanmerking worden genomen. De Nationale Arbeidsraad heeft geoordeeld dat die uitkering moet worden beschouwd als een tijdelijke aanvulling op de arbeidsongeschiktheidsuitkering, waarop de cumulatieregels niet van toepassing zijn;

- de aanvullende vergoeding ten laste van de werkgever, overeenkomstig de huidige collectieve arbeidsovereenkomsten nr. 12 bis en nr. 13 bis.

De Nationale Arbeidsraad heeft eveneens gevraagd om te voorzien in een pragmatische oplossing die van toepassing is, gedurende een overgangsperiode, om de betrokken werknemers zo snel mogelijk in staat te stellen een inkomen te ontvangen dat zo dicht mogelijk ligt bij het inkomen dat zij gedurende de eerste veertien dagen van de onderbreking van hun toegelaten arbeid kregen.

Er wordt bepaald dat de toekenning van de toeslag op de uitkering van toepassing is op de periodes van schorsing van de uitvoering van de toegelaten arbeid waarin de gerechtigde een op basis van het gederfde loon van de toegelaten arbeid berekende aanvulling ten laste van de werkgever overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of 13bis geniet die zich ten vroegste vanaf 1 januari 2024 voordoen.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1.

Deze bepaling regelt de constitutionele bevoegdheidsgrondslag.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen ingevolge het in overeenstemming brengen van de bepalingen over de jaarlijkse vakantie met de richtlijn 2003/88/EG van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd

Art. 2.

reprise du travail adapté doit être pris en compte. Le Conseil National du Travail a estimé que cette indemnité doit être considérée comme un complément temporaire à l'indemnité d'incapacité de travail, sur laquelle les règles de cumul ne devraient pas être applicables ;

- l'indemnité complémentaire à charge de l'employeur, conformément aux actuelles conventions collectives de travail n° 12 bis et n° 13 bis.

Le Conseil national du travail a également demandé de prévoir une solution pragmatique applicable, pour une période transitoire, pour permettre au maximum aux travailleurs concernés d'obtenir dans les plus brefs délais un revenu le plus proche possible de celui obtenu au cours des 14 premiers jours de l'interruption de leur travail autorisé.

Il est prévu que l'octroi du complément d'indemnité s'applique aux périodes de suspension de l'exécution du travail autorisé au cours desquelles le titulaire perçoit un complément à charge de l'employeur, conformément à la convention collective de travail n° 12bis ou n° 13bis, calculé sur base du salaire perdu du travail autorisé qui se produisent, au plus tôt, à partir du 1er janvier 2024.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Chapitre 1er. Disposition introductive

Article 1er.

Cet article précise le fondement constitutionnel en matière de compétence.

Chapitre 2. Modifications consécutives à la mise en conformité des dispositions relatives aux vacances annuelles avec la directive 2003/88/CE du 4 novembre 2003 concernant certains aspects de l'aménagement du temps de travail

Art. 2.

Artikel 101 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 bepaalt de voorwaarden waaraan de gerechtigde die zonder toestemming van de adviserend arts of zonder deze toestemming na te leven een activiteit heeft uitgeoefend, moet voldoen om in het kader van de uitkeringsverzekering arbeidsongeschikt erkend te blijven en zijn uitkeringen geheel of gedeeltelijk te behouden.

Het voormelde artikel 101 bepaalt, op algemene wijze, dat deze gerechtigde gedurende die periode van arbeidsongeschiktheid de uitkeringen terugbetaalt die hij heeft ontvangen voor de dagen of het tijdvak waarin hij de niet toegelaten arbeid heeft verricht.

Deze bepaling wordt aangevuld om uitdrukkelijk te bepalen dat de gerechtigde ook de uitkeringen moet terugbetalen die betrekking hebben op de dagen vakantie (wettelijke vakantie, vakantie krachtens een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst en bijkomende vakantie) die de gerechtigde heeft opgenomen in het kader van de activiteit die niet door de adviserend arts van de verzekeringsinstelling is toegestaan.

Deze bepaling vormt immers een afwijking op het algemene beginsel van de mogelijke cumulatie van de uitkeringen met het vakantiegeld in het kader van de uitkeringsverzekering als gevolg van de opheffing van de algemene regel die de cumulatie tussen de uitkeringen en het vakantiegeld verbiedt.

Art. 3.

Via de opheffing van de bepaling onder 2° in artikel 103, § 1 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 wordt voorzien om de algemene regel inzake het cumulatieverbod met het vakantiegeld in het kader van de uitkeringsverzekering op te heffen.

Deze opheffing heeft dezelfde uitwerking in het kader van de moederschapsverzekering via artikel 117, eerste lid, van dezelfde gecoördineerde wet van 14 juli 1994.

L'article 101 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, prévoit les conditions que le titulaire, qui a exercé une activité sans autorisation du médecin-conseil ou sans respecter cette autorisation ,doit remplir pour continuer à être reconnu incapable de travailler dans le cadre de l'assurance indemnités et à conserver tout ou partie de ses indemnités.

L'article 101 précité prévoit que ce titulaire rembourse, de manière générale, durant cette période d'incapacité de travail, les indemnités qu'il a perçues pour les jours ou la période durant lesquels il a accompli le travail non autorisé.

Cette disposition est complétée afin de prévoir explicitement que le titulaire rembourse également les indemnités afférentes aux jours de vacances (légales, en vertu d'une convention collective de travail rendue obligatoire et complémentaires) que le titulaire a pris dans le cadre de l'activité qui n'a pas été autorisée par le médecin-conseil de l'organisme assureur.

Cette disposition constitue en effet une dérogation au principe général de cumul possible dans le cadre de l'assurance indemnités entre les indemnités et le pécule de vacances résultant de l'abrogation de la règle générale d'interdiction de cumul entre les indemnités et le pécule de vacances.

Art. 3.

Via l'abrogation du 2° dans l'article 103, § 1er, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, il est prévu d'abolir la règle générale d'interdiction de cumul dans le cadre de l'assurance indemnités avec le pécule de vacances.

Cette abrogation produit les mêmes effets dans le cadre de l'assurance maternité par le biais de l'article 117, alinéa 1er, de la même loi coordonnée le 14 juillet 1994.

Deze opheffing heeft dezelfde uitwerking in het kader van het stelsel van de zelfstandigen via artikel 28, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten.

Art. 4.

Dit artikel bepaalt de datum van inwerkingtreding van het hoofdstuk 2 van deze wet.

Hoofdstuk 3. De toekenning van een toeslag op de uitkering in geval van de onderbreking van de uitoefening van een door de adviserend arts toegelaten activiteit

Art. 5.

Dit artikel wijzigt het opschrift van de afdeling III van het hoofdstuk III van de titel IV van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 in het kader van de toekenning van een toeslag op de uitkering aan sommige gerechtigden in geval van de schorsing van de uitvoering van de toegelaten arbeid met de toekenning van een aanvulling ten laste van de werkgever overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis en die berekend is op het gederfde loon van de toegelaten arbeid.

Art. 6.

Cette abrogation produit les mêmes effets dans le cadre du régime des travailleurs indépendants, par le biais de l'article 28, § 1er, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants.

Art. 4.

Cet article fixe la date d'entrée vigueur du chapitre 2 de la présente loi.

Chapitre 3. L'octroi d'un complément d'indemnité en cas d'interruption de l'exercice d'une activité autorisée par le médecin-conseil

Art. 5.

Cet article modifie l'intitulé de la section III du chapitre III du titre IV de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994 dans le cadre de l'octroi d'un complément d'indemnité à certains titulaires en cas de suspension de l'exécution du travail autorisé avec l'octroi d'un complément à charge de l'employeur, conformément à la convention collective de travail n° 12bis ou n° 13bis, calculé sur base du salaire perdu du travail autorisé.

Art. 6.

Deze bepaling herstelt artikel 96 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. Het voorziet in de toekenning van een toeslag op de arbeidsongeschiktheidsuitkering ten laste van de uitkeringsverzekering en te betalen door de verzekeringsinstelling voor de periode van arbeidsongeschiktheid die tijdelijk, na het verstrijken van de periode van gewaarborgd loon bedoeld in artikel 52, § 1 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, de uitvoering van de toegelaten arbeid schorst en waarin de gerechtigde een op basis van het gederfde loon van de toegelaten arbeid berekende aanvulling ten laste van de werkgever geniet overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of 13bis.

Cette disposition rétablit l'article 96 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994. Elle prévoit l'octroi d'un complément d'indemnité à charge de l'assurance indemnités et à payer par l'organisme assureur pour la période d'incapacité de travail qui suspend temporairement, après l'expiration de la période de salaire garanti visée à l'article 52, § 1er, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, l'exécution du travail autorisé, et au cours de laquelle il perçoit un complément à charge de l'employeur, conformément à la convention collective de travail n° 12bis ou n° 13bis, calculé sur base du salaire perdu du travail autorisé.

In dit kader wordt ook bepaald dat de verzekeringsinstelling niet opnieuw de verzekerbaarheidsvoorwaarden moet nagaan om deze toeslag toe te kennen. Het volstaat dat de gerechtigde de verzekerbaarheidsvoorwaarden vervult om recht te hebben op de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen die betrekking hebben op de periode waarvoor de toeslag wordt toegekend.

Dans ce contexte, il est également précisé que l'organisme assureur ne doit pas réexaminer les conditions d'assurabilité pour accorder ce complément. Il suffit que le titulaire remplisse les conditions d'assurabilité pour avoir droit aux indemnités d'incapacité de travail relatives à la période déclarée, pour laquelle le complément est accordé.

Aan de Koning wordt een delegatie verleend om het bedrag van deze toeslag op de uitkering vast te stellen op grond van het gederfde loon van de gerechtigde, met inbegrip van het maximumbedrag ten belope waarvan dat loon in aanmerking genomen wordt.

Une délégation est accordée au Roi pour déterminer le montant de ce complément d'indemnité sur base du salaire perdu du titulaire, y compris le montant maximum à concurrence duquel cette rémunération est prise en considération.

Verder wordt er ook bepaald dat:

- verschillende (anti)cumulatiebepalingen niet van toepassing zijn op de toeslag op de uitkering (in het bijzonder de cumulatieregeling van toepassing als beroepsinkomsten in het kader van een toegelaten activiteit worden verworven, de cumulatieregeling van toepassing wanneer dezelfde schade op grond van een vergoeding krachtens een andere wetgeving wordt gedekt, ...);

- in geval van een laattijdige aangifte van (de verlenging van) de arbeidsongeschiktheid de vermindering van de uitkeringen met 10% niet van toepassing is op de toeslag op de

Il est également prévu que :

- diverses dispositions (anti)cumulatives ne s'appliquent pas au complément d'indemnité (en particulier, la règle de cumul applicable si les revenus professionnels sont acquis dans le cadre d'une activité autorisée, la règle de cumul applicable lorsque le même préjudice est couvert par une indemnisation au titre d'une autre législation, ...) ;

- en cas de déclaration tardive de (la prolongation de) l'incapacité de travail, la réduction de 10 % des indemnités ne

uitkering (sanctie in geval van een laattijdige aangifte);

- de toeslag op de uitkering die betrekking heeft op een periode vóór de maand maart 2024, uiterlijk op 1 april 2024 wordt betaald. De toeslag op de uitkering die betrekking heeft op een periode na de maand februari 2024 wordt betaald binnen dezelfde termijn als de termijn bepaald door het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen voor de betaling van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen die betrekking hebben op dezelfde periode.

Art. 7.

Deze bepaling wijzigt artikel 104bis van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 om toe te laten dat de gerechtigde ook kan verzaken aan de toekenning van de toeslag op uitkering.

Art. 8.

Via een formele wijziging van artikel 134, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 wordt verduidelijkt dat de toekenning van de toeslag op de uitkering ook wordt stopgezet zolang de gerechtigde niet voldoet aan de controleverplichtingen die hem door iedere krachtens deze gecoördineerde wet van 14 juli 1994 bevoegde persoon worden opgelegd.

Art. 9.

Dit artikel bepaalt de datum van inwerkingtreding van het hoofdstuk 3 van deze wet.

s'applique pas au complément d'indemnité (sanction en cas de déclaration tardive) ;

- le complément d'indemnité, afférent à une période antérieure au mois de mars 2024, est payé au plus tard le 1er avril 2024.
Le complément d'indemnité, afférent à une période postérieure au mois de février 2024, est payé dans le même délai que le délai fixé par le Comité de gestion du Service des indemnités pour le paiement des indemnités d'incapacité de travail afférentes à la même période.

Art. 7.

Cette disposition modifie l'article 104bis de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994, afin de permettre que le titulaire puisse aussi renoncer à l'octroi du complément d'indemnité.

Art. 8.

Par une modification formelle de l'article 134 § 2 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994, il est précisé que l'octroi du complément d'indemnité est également supprimé aussi longtemps que le titulaire ne répond pas aux obligations de contrôle qui lui sont imposées par toute personne compétente en vertu de cette loi coordonnée du 14 juillet 1994.

Art. 9.

Cet article fixe la date d'entrée vigueur du chapitre 3 de la présente loi.

De Minister van Sociale Zaken,

Le Ministre des Affaires sociales,

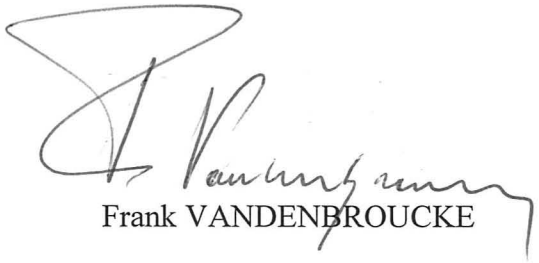

Frank VANDENBROUCKE